

Hamvazószerdán, idén március 5-én veszi kezdetét a negyvennapos böjt, melynek során a keresztények Jézus Krisztus föltámadásának ünnepére, a húsvétra készülnek.

Hamvazószerdán, idén március 5-én veszi kezdetét a negyvennapos böjt. „Az ima, a böjt, az irgalmasság eszközeivel küzdünk a gonosz ellen” – fogalmazott Ferenc pápa.

Ferenc pápa ezt az időszakot „Isten népe húsvéhoz vezető útjának” nevezte, amikor „az ima, a böjt, az irgalmasság eszközeivel küzdünk a gonosz ellen. Az emberiségnek szüksége van az igazságosságra, a kiengesztelődésre, a békére. Ez csak akkor valósul meg, ha teljes szívünkkel visszatérünk Istenhez, aki mindezek forrása. Mindnyájunknak szükségünk van Isten megbocsátására. Lépünk be a nagyböjti időszakba Istent imádó lelkülettel, testvéri szolidaritásban mindazokkal, akiket napjainkban a leginkább sújt a mélyszegénység, az erőszakos konfliktusok csapása” – fogalmazott a Szentatya.

Hamvazószerdán és a rákövetkező vasárnapon a hívek homlokát az előző év virágvasárnapján szentelt barka hamujával hintik meg, vagy kis kereszt alakú hamujellel jelöli meg a pap, miközben hagyományosan a következőket mondja: „Emlékezzél, ember, hogy por vagy és porrá leszel!” Újabban így is figyelmeztethet: „Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!”. A hamu jelképezi az elmúlást.

Eleinte a hamuval való megszórás csak nyilvános bűnbánók szertartása volt. Az idők során ez a szokás átalakult, majd a XII. századtól az egyházi szertartás része lett, amelyet még 1091-ben rendelt el II. Orbán pápa.

Mivel a vasárnapokat az egyház nem tekinti böjti napnak, a VII. század óta szerdai nappal kezdődik a nagyböjt, így hamvazószerdától húsvét vasárnapig a böjti napok száma éppen negyvenet tesz ki.

A Szentírásban és az abból kiinduló keresztény hagyományban a negyvenes szám mindig az egyes események jelentőségét emeli ki. (Jézus Krisztus nyilvános működésének megkezdése előtt negyven napot töltött a pusztában. Negyven napig tartott a vízözön, negyven évig vándorolt a pusztában a zsidó nép, Mózes negyven napig tartózkodott a Sínai-hegyen és Jónás próféta negyvennapos böjtöt hirdetett Ninivében.)

A negyvennapos böjt a IV. századra vált általánossá a keresztény világban. A XI. századig olyannyira szigorú volt, hogy késő délutánig semmit sem ettek; húst, tejterméket és tojást pedig a böjti napokon egyáltalán nem fogyasztottak. Az egyház mára enyhített a böjti szabályokon, de hamvazószerdára és nagypéntekre szigorú böjtöt ír elő: a 18 és 60 év közötti híveknek csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jóllakniuk. E két napon és nagyböjt többi péntekén 14 évesnél idősebb tagjait arra kéri az egyház, hogy a böjti fegyelem részeként ne fogyasszanak húst.

A nagyböjt liturgikus színe a lila, amely jelképezi a liturgiában a bűnbánatot. Ugyancsak a bűnbánat jeleként marad el a nagyböjt egész folyamán a szentmisékben az alleluja, amely a liturgiában az öröm legközvetlenebb kifejeződése; a templomot ez időszakban nem díszíti virág. Az egyháznak sajátosan a nagyböjthöz kötődő szertartása a keresztúti ájtatosság, amelyen a hívek mintegy végigkísérik Krisztust a kereszthalála felé vezető úton.

A böjt vallásos gyakorlata a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés fontosságát állítja középpontba, kifejezi az ember Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását.

Erdő Péter bíboros, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke március 5-én 17 órakor az esztergomi bazilikában mutat be szentmisét a nagyböjt kezdetén.

MKPK Sajtószolgálat/Magyar Kurír